DEL 3 GEMENSKAPSGRUPPEN – FÖRSAMLINGEN NÄRA LIVET

Vårt samhälle och vår tid är mer individualistisk än någonsin, gemenskap är en bristvara. Många saknar vänner att prata med och dela sitt liv med. Ofta vet man inte ens vad grannen intill heter. Ensamheten har nog aldrig varit så utbredd i Sverige. Men det var inte tänkt att vi skulle leva våra liv isolerade. Vi är skapade till avbild av den Gud som existerar i gemenskap. Vi skapades för gemenskap, och när den finns där så manifesteras Guds överväldigande kärlek – att Jesus har försonat oss med Fadern, och att han har försonat oss med varandra.

När man går till en kristen församling borde man finna den mest tilltalande och attraherande formen av gemenskap – en motkultur till det som finns i vårt samhälle. Men tyvärr är många församlingar mer kända för stela samlingar än en förvandlande gemenskap. När vi i vår församling bygger gemenskap och delar livet i gemenskapsgrupperna ansluter vi oss till Guds mission. Och det är något som i längden inte går omgivningen obemärkt förbi. Vår gemenskap är en revolution mot ensamsamhället, och när människor upptäcker en sådan genuin och attraktiv gemenskap vill man vara med där.

1. Varför behöver vi vara tillsammans med andra kristna? På vilka olika sätt behöver andra kristna dig?

2. Vi lever i en tid som är mer individualistisk än någonsin tidigare. Varför är det viktigt att vi som församling utgör en tydlig motkultur till detta?

3. Varför blir det än viktigare att vara med i en gemenskapsgrupp och andra former av mindre grupper (t.ex. Ungdomsgruppen) när en församling växer numerärt?

GEMENSKAPSGRUPPER

”Gemenskapsgrupper” är den samlande beteckningen för alla smågrupper i Betaniakyrkan. Begreppet i sig är positivt laddat och pekar på något av det viktigaste för dessa grupper: Den kristna gemenskapen. I andra församlingar kan motsvarande grupper förekomma under beteckningarna ”hemgrupper”, ”bönegrupper” eller ”cellgrupper”.

4. Hur kan en enskild gemenskapsgrupp i församlingen vara med och föra ut evangeliet?

BIBELVERSER ATT MEMORERA

De som tog till sig hans ord lät döpa sig, och den dagen ökade de troendes antal med inemot tre tusen. Och de deltog troget i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönerna. Alla människor bävade: många under och tecken gjordes genom apostlarna. De troende

Apostlagärningarna 2:41–44

5. Beskriv hur församlingslivet såg ut i urkyrkans begynnelse (Apostlagärningarna 2:41–47).

6. På vilket sätt är detta avsnitt i Apostlagärningarna relevant för vår församling?

7. I Apostlagärningarna 2:46 och 5:42 framgår det att församlingen i Jerusalem träffades i templet respektive i varandras hem. Vad kan det ha att säga oss idag?

8. Vad utmärker en bra gemenskapsgrupp?

9. Ibland hör man människor berätta om erfarenheter från olika sammanhang, där deltagandet i smågruppen blivit betungande snarare än givande. Vad utmärker en dålig grupp?

10. Vad har du för mål angående ditt deltagande i en gemenskapsgrupp – både personliga mål, men också sett ur församlingens och Guds rikes perspektiv?

”Om du vill ha en kyrka som består, som är något starkare än bara en folksamling under helgen, så måste du bygga in en sekundär struktur i systemet, vilket är smågrupperna. En kyrka måste växa sig större och mindre samtidigt. Större genom gudstjänst, och mindre genom smågrupper.”

Rick Warren, ***pastor i Saddleback Church***